

Kako sam doznao to je Alzajmer

On je vrlo brzo odgovorio da mu treba fotoelija i neka sirena s akumulatorom. Ba sam se iznenadio u tom trenutku, pomalo neuobičajenoj molbi jer sam otkrijte tajnu zbog čega izbiva iz svoga doma svaku drugu večer i zbog čega mu je potrebna ova oprema. Naime, kaže da njegova majka boluje od Alzhajmera i da on sa sestrom svaku drugu noć izmjenjuje deurstvo.

Kako mora biti, takoreći budan, itavu noć, zbog neplaniranih majčinih buđenja, jako bi ga spasila fotoelija koja bi ga na vrijeme razbudila u fotelji ako bi se majka dizala. Tada, ne znajući da će to biti uskoro i moja glavna preokupacija, ja doznam sve o toj bolesti, njene faze, a u njemu kasnije dobijem najiskrenijeg prijatelja u savjetima kako se njeguje voljeno biće.

I moja mama ima Alzajmer

Uvijek, na istoj stanici i tada odjednom primjećujemo da se mama uputila prema drugom neboderu. U jednom trenutku, u meni je zavladao potpuni strah. To bi bilo da nismo, sasvim slučajno, to primijetili. Doduše ona je i do tada imala svoje male znakove demencije ali mi smo se na to privikavali jer su nam stalna ponavljanja istih priča bila poznata i kod drugih starijih ljudi. Ali ovo je sasvim druga priča. Ubrzo mi se

upalio alarm i shvatio sam da sam pred maj?inom bole?u na koju me je ve? Bog pripremio i darovao mi tri ene koje su se pojavile u svakoj fazi ove maj?ine bolesti. Bog
 Bog pripremio i darovao mi tri ene koje su se pojavile u svakoj fazi ove maj?ine bolesti. Bog
 Bog pripremio i darovao mi tri ene koje su se pojavile u svakoj fazi ove maj?ine bolesti. Bog
 Prva potreba za njegom - gospo?a Ana
 Ana
 Mi ivimo u Stenjevcu, a mama u Travnom. Kako ja nisam voza?, to je za ovu bolest kao ivot u dva grada. Po?injemo razvijati logistiku oko nabave
 jer za nju novac nije imao nikakvu vrijednost. Me?utim, usprkos punom fri?ideru, uvi?amo da pomalo prestaju funkcije kuhanja i vje?tine
 hranjenja. I tada, jednog dana kada sam bio na i?anju kod svoje frizerke, odjednom
 ujem njenu alopojku kako joj je majka hiperaktivna i ne zna kuda ?e sa sobom. ?itav dan uzgaja neke vrtove oko svojeg
 stana. Tada joj ja uzvratim: Blago tebi i istog trenutka osjetim da mi Bog
 alje znak za prvu enu koja ?e brinuti o mojoj majci. Da sve bude jo? nevjerojatnije, doznam da njena mama
 ivi u prizemlju istog nebodera kao i moja mama. Sve je brzo dogovoreno i moja mama je dobila
 svakodnevno skuhane obroke za koje sam dobivao redovne izvje?taje kako ih je ispo?etka sama uzimala, a kasnije bila nahranjena od gospo?e
 Ane. To je trajalo 3 mjeseca i ja po?injem dobivati signale da ?e uskoro trebati i netko tko ?e provoditi vi?e vremena uz nju.
 Gospo?a Jelena iz Sarajeva
 Gospo?a Jelena iz Sarajeva
 Jednu ve?er koju sam provodio s prijateljem koji je proveo rat u Sarajevu i poznao puno ljudi koji su izbjegli u Zagreb, po?injem pri?u kako bi bilo dobro da se raspita postoji li kakva ena koja tra?i smje?taj, a da je voljna uz njegovati moju mamu. I onda, idu?eg dana javlja mi prijatelj da mu je u posjeti prijateljica, vi?a medicinska sestra, koja, i ne znaju?i moju potrebu, upravo to tra?i. I to da vam ka?em, u trenu je

do lo do /span></p> <p>dogovora i po?inje ivot moje majke s Jelenom. Ne to tako toplo i bri no /span></p> <p>samo Bog mo e poslati. U ovoj fazi bolesti, Jelena postaje njena glavna /span></p> <p>ljubav i sigurnost, a osim mene ve? pomalo po?inje zaboravljati moju /span></p> <p>enu i ?etiri svoje unuke za koje bi samo koji mjesec ranije i ivot dala. /span></p> <p>Bolest je iz dana u dan napredovala, mijenjala maj?inu osobnost i bez /span></p> <p>obzira na svu pa nju Jelene, ja po?injem shva?ati da dolazi faza kada /span></p> <p>netko mora uz majku biti svih 24 sata. Tada kre?em u potragu za tim /span></p> <p>rje enjem i shva?am da za tu bolest nije postojala za mene prihvatljiva /span></p> <p>skrb. Po?injem biti tjeskoban, jer tada, da se pre ivi trebalo je poslu /span></p> <p>posve?ivati ?itavog sebe, a ja imam pred sobom sje?anje na svog /span></p> <p>prijatelja iz Sarajeva, koji je zadnje godine, zajedno sa sestrom, proveo /span></p> <p>uz majku tu fazu bolesti. Tada takvog pacijenta mo e njegovati samo /span></p> <p>netko najbli i ili netko Bogom darovan, a to sam ja u slijede?oj epizodi i /span></p> <p>dobio. /span></p> <p></p> <p>
</p> <p> /span></p> <p>Moja sestra Vjera</p> <p></p> <p>
</p> <p></p> <p></p> <p>Obi ao sam sve privatne domove i bez obzira na cijenu nigdje nisam /span></p> <p>na ao zadovoljavaju?e rje enje. Tada dobijem poticaj da uzmem /span></p> <p>telefonske brojeve svih samostana ?asnih sestara. I kao danas, sje?am /span></p> <p>se, bilo ih je oko dvadesetak. Poziv po poziv, moja nada ru ila se kao kula /span></p> <p>od karata. Tu sam dodu e dobivao toplije odgovore za to mi ne mogu /span></p> <p>iza?i u susret. Ostao mi je zadnji broj i tako, reda radi, idem nazvati i /span></p> <p>ujem glas s druge strane ice, koji moju molbu odjednom ?uje i tra i sve /span></p> <p>vi e informacija od mene. Ne mogu vjerovati, a taj moj an?eo sa druge /span></p> <p>strane ice, sestra Vjera, bazilijanka iz Kri evca, ka e: "Ja ?u uzeti tvoju /span></p> <p>majku." ok, nevjerica. I danas, ona mi ka e da u tom trenutku nije ona /span></p> <p>donosila odluku nego netko puno sna niji od nje. Jer u domu, pored /span></p> <p>dvadesetak starica, ovo je bilo prvi puta da je do ao netko s /span></p> <p>Alzhajmerom. /span></p> <p>
</p> <p><span style="font-size: medium;"> /span></p> <p><span style="font-size: medium;">Ne e?e?i vjerovati na ovom daru s neba, uvjerim sestru Vjeru da ipak /span></p> <p><span style="font-size: medium;">dobro razmisli i prije kona?ne odluke do?e vidjeti moju majku i da joj ja

ne?u zamjeriti ako tada odustane. Taj dan bio je 15.10, mamin ro?endan

i ona se zbog upale nalazila u bolnici. Kako sam htio, prije nego to dovedem sestru Vjeru, da nas moja mama do?eka ure?ena, poslao sam moju najstariju k?er da je spremi. I u tom trenutku, kada smo došli u bolesni?ku sobu, zati?em moju k?er s majkom koja se, neposredno prije toga, sva jako zaprljala. Nije mogao biti stra?ni prizzor. Sestra Vjera ju je pogledala i rekla: Ja nju uzimam. Kada sam je, u nevjerici, upitao, kako to da kada je vidjela mamu u takvom stanju ipak tako odlu?ila, ona je izjavila: "Tko nije trebao rame za pomo? ne zna ga pru?iti."

I tada po?inju 4 godine najte?e faze bolesti, ali ?etiri godine gdje je moja mama iz dana u dan dobivala takvu njegu i ljubav koju ja sa svim novcem ovoga svijeta ne bih mogao platiti. I onda spoznam da upravo daruju?i mi sva ova iskustva, u ovoj bolesti, Bog mi otvara ljubav prema majci koju sigurno ne bih nikad tako duboko do?ivio, ?ive?i onako otu?eni jedan od drugog. Sve ono to je moja majka pro?ivjela, s mojom i danas najdra?om sestrom na svijetu, bilo je ispunjeno velikom ljubavlju, a ja sam bio pro?et osje?ajima ljubavi i zahvalnosti, i tada sam spoznao da me je u toj bolesti vodio i uistinu cijelo vrijeme pratio moj nebeski Otac.

Izdvojiti ?u jo? jedan detalj koji mi se najsna?nije urezao u sje?anje. Moja sestra Vjera ba? je, kao da je najbli?a, stvorila u meni mir i sigurnost da moja mama ima najbolju njegu, dok jednog predve?erja kada me je pozvala i rekla da uz svu pa?nju i lije?ni?ku skrb, mora re?i da tu ve?er po?urim u Kri?evce i donesem maminu pogrebnu opremu jer je pitanje posljednjeg trenutka. Tada dolazim i sjedam do majke i po?inje moja najdu?a ali i najsretnija no?. Naime u te?kom hropcu majka mi je, uz vrlo te?ko disanje, primila ruku. Iz minute u minutu i iz sata u sat, njen stisak bio je sve topliji, a hropac pre?ao u mirno disanje. U tri sata ujutro, shvatio sam da je Bog, kroz moju prisutnost, majku vratio u ?ive i Bog mi je darovao jo? jednu godinu ?ivljenja uz majku.

Majka mi je svojom bole?u darovala sestru s kojom i danas dijelim sve ?ivotne radosti i tuge.

style="font-size: medium; ">
</p>